

UN ESEMPAR
PENTRU CAPITALA. . . . 50 BANI

Acastă foia ese nă dată pe săptămână :
DUMINECA
Abonamentele se încep numai cu Nr. 1, 13, 26 și 39.
Abonamentele se fac în Pasagiul Român Nr. 9 și 11, prin districte pe la corespondenți sêu prin postă, trâmîtînd prețului.
Abonamentele neplătite și scrisorile nefrancaete se vor refusa.

UN ESEMPAR
PENTRU DISTRICTE. . . . 55 BANI

PREȚUL ABONAMENTULUI
Pe an pentru capitală . . . lei noi 24.
Pe jumătate an . . . » » 12.
Pentru districte pe an . . . » » 27.
Pe șese luni . . . » » 14.
Pentru străinătate pe an . . . » » 30.
Reclame și inserțiuni linia . . . » » 2.
Anunțuri, linia Bani 30

Pentru abonamente, reclame și inserțiuni se va adresa la **D. T. I. STOENESCU.**

SUMARIU

1. Afacerea Orientului, esplicarea desemnului din pagina IV, după PAPAGALUL.
2. Odă diarului TIMPUL, de BUFTISIMUS.
3. Săptămăna, de TITI.
4. Mancău-ar neica pe ea, poezie de BUȚTEA.
5. Actu de mulțumire al brăștelor din lacul Iconei către Primarul capitalei, de OBSCEA BROASCOLOR.
6. Gândul meu la tine sboră, poezie de ROMEO.
7. Proiectele pentru cameră, de BRAMANT.
8. Darea în judecată de * * *
9. Bibliografie. Teatrul Național.
10. Foița de ocaziune a Ghimpelui, PERFIDA.

ESPLICAREA DESEMNUȚII DIN PAGINA IV.

AFACERILE ORIENTULUI.

Bătrana diplomația și-a muiat pînsulele în vâpselile intrigei ca să zugrăvescă Pacea; dără unu ôre-cine, ascundându-se după tabloă, trage sforile resbelului. Cu tôte aceste idei de pace însă, puterile pregătesc ôre-cari urrele ce luptă îndrăcitu cu ideile pacifice.

Răbdare. Pôte că zugrăvela păcii se le anime pin' a alunga pe celu ce'i place sângele, focul și devastarea.

ODĂ

DIARULUI «TIMPUL»

Timpul e în putrejune
Tot aerul 'lă-a impestat ū,
Ș'unu vârtej ū d'amărăctune...
Din minciuni își face-unu stat ū.

El ū ride de probitate
Căci hoții prin el ū mai sta ū,
Ne-avându onestitate
Defalmă pe-acei ce a ū.

Dă-ne Dômne ūă și bună
Să scăpăm ū de *Timp* spurcați :
Să le ved ū de spin cununa.
Și p'ăi lor fi spênđurați!

Bufissimus.

SĂPTĂMĂNA

Ūă telegramă din serviciul privat ū al lui Vahit-Abdula inserată în *Trompeta Cărpacilor* ce are să apară, ne aduse plăcuta veste că chief și chtiulhan a fost ū la Stambul de ună-și, cu ocaziunea isbândelor osmanlii raportate la Babina-glava, Tu-

că-na-glava și Udrina-glava assupra lui Cernaief.

Sahane de pilaf ū, cadaif, halvall și baclavall se împărtea ū pe uliți, pe la toți cetățenii Stambulului, ca semn ū că Islamul triumfă assupra ghaurilor; *șarap ū* s'a dat ū voia bețivilor să bea conform ū Coranului, care numai la ocaziuni solemne permite una ca asta, érá hogii, dervișii, ulemalele și softalele, din vârfulurile minarelelor, acompaniați de urletele cetățenilor constantinopolitani canini, redica ū la cer ū te-deumul :

*Allah, allah, il-allah,
Muhămeti surrulah!*

* * *

Dup ū noi, încă ū isbândă ca la Djunis și ca în giurul Alexinzului, încă ū manifestațiune ca aceea a studenților de la Pesta în favorea *civilizațiunii lui Osman*, și, terrôrea intrând în tôte cabinetele Europei, Asiei, Africei, Americi și... Oceaniei, ursul dela Nord pune-va botul pe labe, érá pașadela Vidin, amicul fratelui Chesarie Trompescu, dicta-va pacea cum îi va plăcea lui și fratelui Chesarie Trompescu!

Așa dără, putem ū dormi liniștiți căci pace vom ū avea în curând, și de roși ne vom ū scăpa și mai curând....

* * *

Ca să ne credeți, venim ū și la alte probe.

«De voesci pace, gătesce-te de resboi ū,» dice proverbul...

Apoi cine astăđi nu armază, nu montază, nu concentrază, nu mobilisază?

Austro-Ungaria își adună flăcăi din tôte unghiturile și le crofescé țari strămpți pentru mai multă ușurință... la tiradă; Talianul face provisiuni de macarone și de parmazone; Sfrântugul (*corbleu!*) și Inglișul (*goddam!*) se întinde într'una pe uscat și pe mare; Neamțul mișcă bobii la Warzinul lui Bismarck; Turcul stabilescé cordon ū de trupe dela Sulina pină la Ruseuk și își ridică askerlicul la numărul de 970 mii fideli!...

Pin ū chiar Grecul, inofensivul de pin ū ierigrec ū, cu cilibi Comoundouros în frunte, își resucesce muștața, își frēcă flinta, își ascute yataganul, își nete-

zescé moțul, își numeră drachmele și strigă cât îl ū la gura : «ma! tin panaghian!»

Peste tôte astea de vom ū adăuga că Muscălimea, cu Cazăcimea, cu Calmucimea, cu Căpcăunimea tūtă, s'ău adunat ū la Prut ū ca muscele... la sfat ū, gata a da năvallă la noi pentru... garantarea păcii în Orient ū, inuștală nu mai pôte fi de cât pentru bobleți că nu vom ū avea pace și că nu vom ū mânca pacelle.

* * *

A! dără cu Muscălimea la Prut ū și cu boerii cei pregătiți, conform ū usului strevechi ū, a eși înainte-le cu pâine, sare, buchete de flori, genuchi plecate și capete pe tipsii, domni roși a ū băgat-o pe mănecă, și n' apelpisă ū, dup ce se pusseră și dumnea-lor pe armări, montări, concentrări și mobilisări, ne mai având în cotro s'ū cărmescă și dând din colț ū în colț ū, convocară și corpurile legiuitoare pentru ziua de 21 Octombore, adecū nici mai curând nici mai târđi ū de cât joia viitoare!

* * *

Deci și prin urmare : joi, nu mai departe, una-sută-una, — pe rūnd ū ca Dună, — desalve slănicene, anunția-va Bucurescilor, de la Isvor pin ū la Vitan, dela Tirkilesce pin ū la Dobrotésa, că domni căscători și domni ipotați, s'ău pus ū din noi la lucru.

Dar nasce întrebarea : cam ce a ū de lucrat ū?

De ne vom ū lua dup ū *Mințiitorul oficiale* și dup ū diarele demagoge, elle ne spun ū c'ău fost ū convocați spre a li se supuna ôre-cari proiecte de legi și *questiuni urgente ce nu pot ū fi aminate*; de ne vom ū lua dup ū bunul simț ū, ell ū ne spune că a ū fost ū convocați spre a scăpa pe roși de noi albit, pe cari roși, noi albit, vrem ū să trântim ū cat colo dela stupul cu mtere!...

* * *

Negreșit ū hypothesis a duoa este hypothesis cea adevărată, primo : pentru că de n'ar ū fi nu s'ar ū povesti; secundo : pentru că *questiuni urgente*, în vremile de ađi, nu pot ū fi altele de cât ūă proclamare de regat ū, și se scie că gustul regatului, — cu apă rece, — al ū baronului Parfum ū este, adecū propri ū al nostru este, și terço : pentru că chiar ū-

nul din organele cele mai comunde, *Telegraphul*, vedând apropiata peire a lor sei, striga-t a in unul din numerii trecuți :

«In situațiunea gravă în care ne aflăm, străn-gerea în jurul stindardului țerei a tuturor ome-nilor patrioți, onesti și capabili, **fie ei de ori-ce opinii politice, ară fi de cellă mai mare interesă pentru situațiune!**»

Cu alte vorbe :

Reconciliare,
Politică mare!

* * *

Și-a luat înse respata, bine-meritată după noi liberalo-conservatoro-votatoro-bătători, primul-redactor-comunardă al *Telegraphului*, pentru-că, precum ați vedut, sciți și ați priceput, pentru afirmarea și confirmarea posei noastre strevechi de apărători ai onorei, familiei și religiei, des-chisserăm mormentul încă cald al părintelui acellui prim-redactor-comunardă, intrarăm și în viața privată a acellui prim-redactor-comunardă, aruncarăm cu tină pretutindenți, profanarăm totul și i traserăm la Cruce și Christoși, prin redactori de acela căroro Talmudul le comandă să profane Crucea și pe Celu crucificat pe dinsa...

Așa scimă să facem noi, bine-născuți și bine-crescuți dela *Tempitul*...

Lucrul e practic : se dice că redactorul-comunardă ar fi fost înecat de lacrimi citind litania noastră la părintele seă...

Apoi tocmai acesta amă cătat-o și noi!

Bravo dar no!

Titi.

MANCA-O-ARŪ NEICA PE EA

Ce frumoasă e fetița
Care-o veți colo în flori,
Ce rumenă 'i-e gurița,
Sentinela ei d'amori;
Bustul seă e de-ua albăta
Ce pe crini ară defia...
Dar rotundele ei brația?...
Mânca-o-arū neica pe ea...

* * *

Ce priviri multă amorose
Distribue ochi se!
Câte forme grațiose
Nu ascundă hainele ei!

FOIȚA DE OCASIUNE A „GHIMPELUI“

PERFIDO!(1)

Ți aduci aminte cind 'mi spunei că mă iubești și că peste 2 luni, dacă M... nu te va lua atunci vei rămâne cu mine? —

Ei bine două luni nu s'au împlinit
Și tu eu mine, cum ai sfinșit?

«Ai sfinșit acee ce nu mă așteptam pentru tot d'auna de la tine, ai sfinșit o crimă ingrată, ai lovit o inimă, un suflet ce se robește atât de mult ție, ai venit prin lașitate până acolo unde credei că din mine vei face voința ta!... ai creșut că acum e timpul a'ți pune în mișcare lașitate și a'ți îndeplini capriciu vis-a-vis de o inimă nobilă care n'ave de țintă decit a te iubi, ai venit pôte se'mi arăți că ești o Domnișoră de onore? și că amorul meu te compromite, 'ți împedecă viitoru; ai creșut în fine multe, dar tot multe se vor întorce asupra capului tău și asupra acellora ce au conspirat contra mea; —

O! de trei ori Infamă! ființa fără de lege și fără de suflet, voi cânta în tot d'auna momentul de răsunare; dar până atunci te voi face mai întâi surpridă tatălui tău detaliindu'ți totul, asemene'i voi detalia frumoșele societăți ce le ai prin delul Spi-rei etc. etc. Ap.lă acum la acele persoane se vie se te apered de râul ce te urmărește din pas în pas căci ele n'au făcut de la drepta judecată sau n'au vr'o milă de tine ci numai de la plata cu bani!! timpul 'ți e totă totul — și atunci iubire mă va fi departe de tine. —

SIMBĂTĂ 15 IULIE

Dió ce fatală acum au sosit
Și las al meu adio de tine forsat
Dar gîndește Și ce ești team iubit
Și cât de mult ție am fost devotat

(1) Vezi Ghimpele, Nr. 41

Dar pictorul!.. Ah, privește
Ce micu e! Ași paria
Să ghicesc ce tănuesce...
Mânca-o-arū neica pe ea...

* * *

Tirgu'i gata 'n jumătate
Eu voescă... și s'a sfinșit;
Numai ea, din a sa parte,
Să dica c'a convenit;
În alt-fel, Năstase dragă,
Pofta 'n cuiu... mă crede-aș!
Ară fi să dicem în șagă:
«Mânca-o-arū neica pe ea.»

Buftea.

ACT DE MULȚUMIRE

din partea bróscelor din lacul Icónei către d-nu Primar al Capitalei.

Domnule Primar,

S'agăsită unu Primarū netemătorū de Dumneđeu care a stérpită lacurile Icónei și le a transformată într'ua grădină, fără să se gîndescă la noi, fericitele muritoare care le populamă.

De atunci lipsite de scumpa noastră locuință, pribegim de colo până colo tirindu-ne ticăloșia pre sub lemne și tálpoe, printre burueni și gunoii și pe la temelile caselorū, asceptându din ți in ți uă sórtă mai bună.

Trecea ani preste ani și sórta noastră nu se îmbunătățe; vedeam pe fie-care ți cu ochi inecați în lacrimi cum murea cu duimulū frații și surorile noastre din cauza lipsei de locuințe, și cum se stingea generațiunea noastră, perindū cu grămada speranța viitorului nostru, fragezii noștri copilași.

Dumneđeu însă n'a fost surdū la nenumăratele noastre rugăciani; s'a pus în capulū edilității publice și noi suntem mântuite.

Cum să vă mulțumim o! mare Primar alū capitalei pentru totū binele ce ai făcutū nēmului broscărescū, și mai cu sēmă celū din mahalaua Icónei? prin ce cuvinte să ne exprimăm recunoștința ce vă datorăm?! vorbele ne espiră pe buse; nu vom face altū de cât a vă enumera faptele și numai elle vor fi îndestulătoare spre a spune lumii cât vă datorim.

Când ați venit ca Primar alū Capitalei, partea stradei Polonă și a stradei Clementa care se învecinesc cu grădina Icónei erau prea puțin stricate

Ei bine dar adio rami fericita
Acum înțeleg totul ce fel tu m'ai iubit
Și sunt trist forte juna mea iubită
De lovitura care peptu'mi 'mi au sdrobit

Adio! dar steluța, adio fericire
Mă lași lovit de sórtă gonind amorul meu
Gonind ori ce bine și ori ce suvenire
Ce 'odinióră..! gustam pe peptul tău
Adio!

Al tãu cu rãsunare
Te voi cãuta
Și 'n sînge de trãdare
Te voi rãsturna

PRIMA NÓPTE DIN CIȘMEGIŪ

Zefrul adia în plină libertate
Prin florile frumoșe șopte încetigor
Timpul era dulce și umbrele de nópte
Domina pãmentul se primbla ușor.

Aleele, de ómeni se aflau deșarte
Nu vedei în Ele nici un trecător
O fericire mare pãrea ace nópte
Când cu tine 'n brațe 'ți juram amor.

'Mi-aduc aminte încă, d'acé culme verde,
Intr'a cãrei vîrf în brațe ne aflam
Beți de fericire nu'mi vené a crede
C'o să vie timpul să ne depãrtãm.

Și cãte d'alde asté dulce suvenire]
Sunt.... care acum se vede le-ai uitat
Vai! gãndesc Și ce la a lor închipuire
Și veți simți atunci cât te-am adorat.

dumnévósarã le-ați lãsatū duoi ani încheiați ne-reparate ast-felū cã s'a sēmãnatū numai cu gropi și zigzaguri în care pe timpū rēu noroiulū și a gã-sitū unū adēncū sãlașū și noi o pacinicã odihnã.

Casa Primãriei ce e dreptū a pãgubitū, cãci ceea ce se îndrepta mai 'nainte cu sutimi, reclamã mai în urmã decimi de mil, der noi amū cãștigatū unū bunū locașū.

Dupã ce ați vedutū cã gropile devinū prea mari și chiar trãsura dumnévósarã a fostū amenințatã cu rēsturnarea într'ua ți când ați vrutū sã visitați scóla ce clãdiți p'acolo, — asta fu cam pe la Iunie — ați ordonatū corpulū de pietrari municipali sã astufe acele gropi și sã repare acele strade. Ei v'au ascultatū, dar broschubirea dumnévósarã a covērșitū tēma de rēsturnare și numai de cãtū ați datū ordine de intrerupere și gropile au rēmasū totū gropi.

Trei luni încheiate ați datū ordine și paraordine contradictorii și ați reușitū în fine a ne bãga în iarnã cu o parte de canalū stricatū, érã pavagiulū neterminatū și aprópe inpracticabilū, cu gropi pretutindenți care cu timpulū rēu s'a transformatū în atãtea baltacuri, cu trotoarele acoperite cu mormane de pietre și pãmēntū, în fine cu atãtea și atãtea adãpostiri pentru nēmulū broscărescū.

Ómenii și mai cu sēmã vecinii megiași pôte sã cãrtescã și chiar sã te blesteme, noi însă broscãrimea ți mulțumimū și te bine-cuvintãm.

(Subsemnatã)

Obștea bróscelor și brotãcelor.

GÂNDUL MEŪ LA TINE SBÓRĂ

Ești departe și'n suspine
Singuratic vieța 'm duc
Ori ce bunuri fug de mine
Și de doru-ți mă usuc.

Și când ved, dragă copilă
Cât mă chinue-acest dor
Aș vré s'am aripi d'aquila
Pin' la tine ca să sbor

Nu mai aflu nici odihnă;
Cugetările-mi să strîng
Ca să'mi fure ori-ce ticnă;
Și n'am nici cui să mă plîng.

Mi-e urit și pe pãmēntul
Și'n locașul ce t'ãesc

«Fiind sigur de mãritișu D-tale cu M.... care are sã se savirșascã în cursu unei Sēptēminī, dar care Sēptēminã anume n'o știū precum nici luna nici anu, decãt știū numai atitã cã am auzit de la citãva lume de sexu D-tale cã pôte o se te mãriti. se'ți ajute Dumneđeu! și pentru ca se nu fiū Eū victima nenorocirei tale raspunde'mi decisiv de mai pot a 'ți spera Mina ta sau nu, Atunçi și 'ntr'un cađ și 'ntr'altul, voi fi mîndru de ti ne intr'a cãror privințã vei și primi o Epistolã.

LA S.....

Adio! rami fericite
Silit vai me departe
Și sunt trist Copilã dulce
Cãci d'acum n'o se te vãd

Ființa ta me pãrsirã
Pe un abis sunt asvãrit
Ș'ãl mei ochi ce te iubirã
Ađi cu lacrimi, te salut.

Inima me se sdrobesce
Ca un val de stãnci isbit
Lacrimile'mi șiruește
Cu suspin necontentit.

Cer la tine-o sãrutare
S'o depui pe buza ta
Și o dulce 'mbrãțișare
Care 'n veci n'o voi uita.

Adio!

ULTIMUL CUVĒNTŪ

De și desperarea m'au fost atã de mare
Când 'ți-am scris blestemul care 'l-ai citit;
Dar revoc acum acea blestemare
Și te las numai; precum te-ai gãsit.

In mine tot-d'auna vei gãsa ființa
Acia ci pãne acum atãta te-am iubit
Și iar în tot-d'auna vei afla Costantoo...
Amorul, fidelitãtia pãnã la mormnt.
(Cum vre'i nu'mi place;
iar cum vroii im place).

Și mai iute de cât vântul
Aș sbura să te găsească.

Mi-este dor, scumpă fecioră;
Sunt în lume izolat;
Gândul meu la tine sboră
Di și noapte ne'ncetat.

Ca să scap d'aste suspine
Precum sboră gândul meu
De aici pîn' la tine
Aș voi să sbor chiar eu

Romeo.

PROECETELE PENTRU CAMERA

In *Curierul Financiar* de Duminică, 10 Octombrie, a apărut câte-va rânduri asupra proiectelor de Camera expuse în una din salele Academiei de mai mult timp. Datoria noastră este să isbim rēul prin flagelul ridiculului, fiind sinceri maxime *Satira este bicul vicului*; de astă-dată ansă nu ne vine să demăcăm de pușină, ci plângem știința și mai cu seamă pre autorul liniilor din menționatul diar. In adevăr, celebrul architect d. P. A. Tabai, propun-du-și să facă un memoriu în privința celor patru proiecte, face câte-va înmulțiri, și ce este foarte frumos, când ajunge la proiectul cu devisa *Severin*, judecată de mai mulți bărbați competenți ca superiorul celorlalte, greșese chiar și această operațiune așa de simplă și numesce sala Conferințelor un salonaș, pre cândă această sală fără a considera cele două fumătore sēu camere de consiliu d'a drepta și stanga ei, are o supra-față de 106 metri pătrați, adică cu 26 de metri mai mari de câtă cea mai mare sală de conferințe din celelalte proiecte.

Califică asemenea de puerilă înălțimea acestei sale. Să ne permită și noă autorul acestei expresiuni să calificăm de naiv un architect care găsește puerilă o înălțime de aproape 7 metri a unei sale a cărei lărgime este 7 1/2 metri. Și ca să tăem scurt cu discuțiunea, pōte să se convingă oricine despre dișele noastre măsurându cu un decimetru în fațada laterală. Domnul Tabai mai numesce galeria *sala pasilor perduti* largă de opt metri. Trebuie ca cine-va să fiă foarte tenace sēu să nu sciă a se servi de un decimetru ca să asardeze asemenea expresiuni.

Dēră unde, celebrul architect este în apogeul gloriei sēle critico-savantă, este la sistemul de luminat al salelor de ședințe. D-sea găsește foarte defectuoasă luminarea presusă a asemenea sale, prin urmare, despre d-sea, ar fi trebuit să fiă luminată prin părțile laterale. Ne vine foarte greu că noi profanii ne vedem siliți să facem architectură astă-di. Mai întēi ca o sală de ședințe să pōtă fi luminată pre de latură, ar fi trebuit ca această sală să fie cu totul izolată, adică să nu fiă în legătură imediată cu alte sale, lucru absurd și aproape imposibil în asemenea casu. Presupunēndu însă că această absurditate este observată și dificultatea invinsă, frumoasă ar fi ore uă sală cu uverturi? Coconița Estetică, pre care sciă să o pronunțe atâtea, mulțumit ar fi de această dispozițiune? Pre lângă acestea persoanele din tribune impiedică prin propriul lor corp lumina, afară numai decă d. Tabai nu va fi înțelegēndu să se facă ceva uverturi aproape de acoperiși, dispozițiune ce se vede în general la circuri. Unde mai punem marele inconvenient că în casul acestor tribune s'arū afla în plină lumină, iar deputații și oratorul într'ua lumină alterată atâtea din cauza distanții, câtă și a persoanelor din tribune și a stălpilor sēu colōnelor de pre lângă tribune. In asemenea sale totu interesul este ca oratorele și deputații să fiă în plină lumină (en plein jour) pre când tribunele trebuie să fiă într'ua lumină mai pușină intensă, fiind că nu deputații sunt veniți și destinați să privească în tribune, ci tribunele trebuie să privească în sala de ședințe. Argumentul ce invocă d. Tabai, că vocea se perde prin uvertura practicată în plafonul pentru acestu scopu, nu merită cea mai mică atențiune, fiind că această uvertură nu se lasă nicu-ua dată deschisă. In fine acestu argumentu nu este de câtă uă cestiune de detalii, iar nici de cum de fond. Noi ne asceptăm în această privință să vedem discutându-se forma salei de ședințe, gradul curbei ce trebuie să descrie plafonul, materialul ce trebuie să intre în construcțiune, legile de propagare ale vocei și atâtea alte lucruri esențiale, pre când domnul Tabai vine să exprime uă ideă condamnată de Estetică, commoditate etc.

In fine, cu totul contrariu ultimului domnului Tabai către comisiunea examinatoriă, noi suntem de părere că este bine a se judeca scrupulos și consciințios aceste proiecte, a se alege meritul și a nu da cu piciorul unei munci de cel pușină cincă, șese luni, fiind că numai astu-felū putem încoragia studiul architecturii la noi, monopolisată de străini, cari pōte au făcutu cismăria în țera lor, și numai așa putem să inspirăm pentru viitoru confiență, când publicăm un concursu publicu.

Bramant.

DAREA ÎN JUDECATĂ (1)

ACTUALITATE SATIRICĂ POLITICĂ CU MUSICĂ

SCENA IV

Ovreiu intră sperit și urmat de alți 12 cu căciulele în mână disperat și jelindu-se.

Ovreiu. Kicōne Pațală! am poșitv bosmana ai he vei mama meu.

CUPLIET

<p>I</p> <p>Ovr. S'a diș la Cămară Că suntem tâlhari Și ne judicără Chiar ca pe Coșcari bis (Ai he vei he vei Mamă miu.</p>	<p>IV</p> <p>Dice că postavul E adus putreșit Și noi cu năravul L'am pasarisit Ei he vei he vei } bis Mamă miu</p>
<p>II</p> <p>Spun că lă'n voeală Am făcut gheșeft. Că a fost momeală Și asta nu' cu dreptu Ai he vei he vei etc.</p>	<p>V</p> <p>Și cele șosele Cu eșă am făcut Ba și poduri rele Ce n' ap'au căput Ei he vei etc.</p>
<p>III</p> <p>Deci la pușcherie Mergem noi cu toți Că în Visterie Iama am dat ca hoții Ei he vei etc.</p>	<p>VI</p> <p>Ce ne facem dară Chicōne Bidiviū? Am muncat papară Remu Pipiriū Ei he vei etc.</p>

Pățelă. Dar tacă bre Jidane nu te mai jeli.

Ovreiu. Ai vai chicōne. Cum să nu mă jesele și să nu mă turcesc că mă sārăcesc. D-ta chicōne și Balabustra mea știți că amū numarat napalioni cu napalioni și galbenū cu galbenū și aici... și acolū... și dincolū... ca să facem cu toți gheșeft și voe bună.

Pățelă. Și tot ești în câștig jidane.

Ovreiu. Să n'am parte de balabustra mea dacă nu rămu calicū. Intraș și pe jupun Ițic seracū de mine... Ai vai mamă miū... ce potop... ce zaveră chică pe țară noastră cu zorbăgiū aștea.

Pățelă. Făle cu ochi și tu mă jidane.

Ovreiu. Of chicōne... am făcut cu ochi... am făcut cu pungă... iei... să uită la mine ca niște talcaroi... să mă sorbă ca o scoică chicōne și nu mai mult dițu dău... ce să ne facem noi.

CUPLIET

<p>Am dat bani cu sacu Să fiū contracțiū S'acu eacū dracu Ce se facū nu sciū Ai vai mamă meu Ai vai tatăl meu.</p>	<p>II</p> <p>Marfă rea adusă, Așa e dițu dău La ciochină i pusă Pe pungoiul meu Ai vai vai mamă miū Ai vai vai tatăl meu!</p>
<p>III</p> <p>Nu e chip chicōne, Ne-a prinsū măta în sacū. Scōte banū jidane Să veți ce le facū Ai vei vei mamă miū Ai vei vei tatăl meu. } bis Coro.</p>	

Pățelă. Nu te jeli jidane ai datū banū dar ai câștigat.

Ovreiu. Zău nu chicōne.

Pățelă. Tacă proclote gheșeftul l'amū făcut cu toți. E acu pune umăru.

Ovreiu. Umăr?

Pățelă. Punga, asta te umeru tău în lume... pune puna să scăpăm de tâlhăroi aștia și să n'ncepem iarū ale noastre.

Ovreiu. Să pōte?

Pățelă. Să pōte.

Ovreiu. Cam chit?

Pățelă. Mult! Mult! Mult!...

Ovreiu. Ei vei! Ei vei! o pungă ajungē? doui? trei? patru? cincă... puni și tu șloim — 6... adu și tu — 7... Ițic puni și tu la chicōne — 8...

Pățelă. Bunū.

Ovreiu. Fără dobândă chicōne?

Pățelă. Carnacsi.

Ovreiu. Ai vai! Ai vai!

Pățelă. (Bate în palme fecioru intrū). Ziri să intre cățelușu care agtēptă la scară.

Ovreiu. Unū chițaluși.

Pățelă. Unū dulău... o potae care latră.

Ovreiu. Givalt.

(1) Veți Ghimpele, No. 41.

SCENA V

Aceași, Timpuri.

CUPLIET

Eū sânt timpul și răstimpul
Ce cu vremea schimb mereu
Și parnasul și olimpul
P'un ciolan condeinul meu

Iacă scriū pe sumi plătite,
Pentru, contra, ce'mi cântați
Proșă, vers pe poruncite
Numai bani să'mi numērați.

Scriū gogoși, nerușinate;
Fac cu ochiul la strein
Cânt credință, țară, tōte:
Pentru'n sac cu galbeni plin.

Pățelă. Ecă opt, țipă, urlă; latră înăuntru, în afară. Ovreiu. Fă mă rog, se mai vie chicōne și cu noi aștia să facem gheșeft la prăvălie.

Pățelă. La visterie.

Ovreiu. Să nu ne trimiță la Pușcărie.

Timpu. N'aveți grije, eū sânt om însemnat.

Am sburat la pind pu'n fulg.
Mă rudesc cu Lord Bonton
Cu cazaci Bine-o duc
La Nemți sunt cu san fason.
Facu cu mine și cu pana mea
Talmeși Bameși de la cumătra

Pățelă. Ca să ajungem iar la cumetrie.

Ovreiu. Bravă chicōne Tirtip.

Toți. Bravos.

Pățelă. Să ne mai vedem încă odată în pâine și atunci om vorbi amânduoi musiu aista de colo.

No. 1

Ovreiu. Am să facū contracte noi
Să dau căini în loc de Boi
Si căciuli fără de fundū
bis { Unde șōreci s' ascundū
Vitriol iar nu rachiu
Glōbe pentru Bidiviū
Si tutun din cel mai bunū
Fēnū cosit de la cătunū
Si șosele de pāmēnt
Ca să sbōre tōte 'n vēntū
Poduri multe și subțil
Când oi trece să te țil...
Să te țil la inotatū...
Că ai capu sfărāmatū
Chi de ri dām buu.
Am să facū contracte mari
Tot cu clenciuri de coțari
Am să facū gheșeft, gheșeft.
Chind chicōne e la țeft.

Pățelă. Tacă jidane că s'a aprins țărăța în mine... scrie bre... strigă bre... injură bre... vreme rea... să ne vie vremea bună, ș'apoi

CUPLIET

Măi softale desmătate
Si cu plete nespălate
Ce câtați voi la putere
Voi moșiei fără avere
Țara nouă ne e dată
Moștenire ne e lāsātă
Pentru noi e stăpānirea
Pentru noi chivernisirea
Pentru noi visteria;
Pentru țară sārācia;
Pentru noi puterea mare,
Pentru voi, peste hotare.
Pentru noi benchetnială;
Pentru voi o pāruială.
Noi în droșcă, voi la sapă;
Fără pâine fără apă;
Noi la chef la Bāntură
Voi lungiți în bātătură

COR GENERAL

Noi în droșcă voi la sapă
etc. etc. etc.

(Danță cu toți călăcesca, de odată ușa se deschide unū aprodu apare).

Aprodul. Mandatū de înfățisare (toți dă unū țipătū și leșină).

Toți. Bre!... Ah!... (leșină). 1876, August 9 și 12.

Fine.

CALENDARUL PROGRESULUI

PE ANUL 1877 DE LA CHRISTOS

COPRINDENDŪ

Atât materiile necesare unui bun Calendar, noile tarife telegrafo-postale, și de căi ferate, cât și o variată colecțiune de scrieri literari, istorice, amuzante, și poezii, între care:

Constantin Hangerliu, nuvelă istorică originală, compusă de N. D. Popescu.

Dōmne-ajutā, nuvelă originală. Staffa, imitațiune.

Prețul unui esemplar 2 lei noii.

TEATRU NAȚIONAL

Compania Dramatică reprezentată și dirigiată de d. M. Pascaly.

Duminică la 17 Octombrie 1876, va reprezenta pentru prima oară piesa:

SPIONUL INVASIUNILOR

Dramă în 5 acte și 9 tablouri, cu mare spectacol.

Piese în studiu, care se vor reprezenta în curēndu: NEBUNUL DIN AMOR, USURATORUL TRONULUI, ȘI SLUJBAȘII.

DIPLOMATIA. Vă zugrăvescu pacea, dar este cine-va, se vede, care 'mi răpescce viuele ei culori, grămădindu-se care de care a fuma din narghelea.
 (pe Papăgalo.)